

Hərb və sülh münasibətləri daim dünyanı narahat edib, düşündürüb, qayğılandırıb, dəyişdirib!

Bir-birlərinin əksi olsalar da, zaman-zaman bir-birlərini özəz edib tamamlayıblar!

Sülhə gələ bilməyənlər silaha əl ataraq mübahisəni qanlı hərb meydanında həll etməyə çalışmış, bəzən istəklərinə döyüşərək çatmışlar.

Amma bütün hallarda bütün müharibələr sonda danışıqlarla başa çatmış, tərəflər razılaşaraq sülh müqaviləsi bağlamışlar.

Bəzən insan heyrətə gəlir:

*Axi insanlar əsrlərin təcrübəsindən bilirlər ki, əbədi müharibə yoxdur, hətta yüzillik müharibələr də haçansa başa çatır.

* Axi insanlar bilirlər ki, hər bir müharibə başladığı gündən sülhə doğru gedir və sülhə qurtarır!

* Axi insanlar yaxşı bilirlər ki, nə qədər vuruşaraq bir-birlərinin qanlarını töküb qurbanlar versələr də, yenə sonda sülhə gələcəklər.

Bunu bəşəriyyətin əsrlərlə yaşı olan "hərb və sülh" təcrübəsi də açıq-aşkar göstərir.

Bütün bunlardan sonra silaha əl atmağa, qan axıtmağa, ömürləri yarıda qoymağa, olanları dağıdub məhv etməyə hacət varmı?

Avropa dövlətləri əsrlərboyu bir-birlərlə müharibə apararaq bir-birlərini qır-mışlar.

Sonda yenə sülhə gəlmişlər!

Bu gün isə bir qurumda birləşərək müharibə təhlükəsindən birlikdə qorunmağa çalışırlar.

Amma bu məqamda da yenə hansısa dövləti silahlandıraraq arxasında dayanır, digəri ilə müharibəyə təhrik edir, hazırlayırlar.

Özləri müharibədən ehtiyat edir, özgə yerlərdə isə müharibə ocağı qalamağa çalışırlar...

Bələ çətin dünyada, belə mürəkkəb şəraitdə güclü olmaq azdır, həm də müharibə və qarşıdurmaları sülh yolu ilə çözməyi də bacarmalısan!

Müharibədə qalib gəlməyi bacardığın kimi, istəyinə çatdığın kimi, etibarlı sülh yaratmağı, əməkdaşlığa keçməyi də bacarmalısan!

Bu isə yalnız müdriklərə, uzaqgörənlərə, əsl siyasətçilərə, bir də güclülərə və imkanlılara nəşib olur.

"Dağlıq Qarabağ münacişəsi"nin iki əsrlik tarixi var.

Həmin münacişəni dövlətsiz erməniləri Azərbaycanın qərbinə köçürərək orada onlara dövlət quran çar Rusiyası yaratmışdı.

Həm də daim "kəzərən" vəziyyətdə saxlayaraq yaşadırdı.

Bu dövlət Rusiyanın əlində Türkiyəyə qarşı yaradılan forpost idi.

Öz hərbı bazasını da hazır vəziyyətdə daim orada saxlayırdı.

Dünyanın hər yerindən topladıqları erməniləri "yeni Ermənistan"ı yığaraq əhalisinin sayını artırmağa çalışırdılar.

Sovet Rusiyası sözdə çar Rusiyasını bəyənməyib daim pisləşə də, "millətlər həbsxanası" adlandırsa da, Ermənistanı münasibətdə siyasətini dəyişmədi, əvvəlki kimi saxladı!

"Millətlər atası" sayılan Stalin də ermənilərə xüsusi rəğbətli seçilirdi.

Yeni dövlətdəki ermənilərin baş sayını artırmaq üçün əvvəlcə onlara yer həzirlədi.

1948-1953-cü illərdə yüzminlərlə azərbaycanlı qədim ata-baba torpaqlarından Azərbaycanca deportasiya edilərək onların torpaqlarında və evlərində xaricdən götürülmə erməniləri yerləşdirdi.

Tarixin hər təlatümlü dönməndə daim Azərbaycan torpaq qopararaq Ermənistanın ərazisini genişləndirib.

Azərbaycan ilk dəfə - 1918-ci ildə dövlət müstəqilliyi qazandı ona qədim şəhəri olan İrəvanı ermənilərə verməyə məcbur etdilər.

Bələliklə, Azərbaycan şəhəri erməni dövlətinin paytaxtına çevrildi!

Azərbaycan ikinci dəfə - XX əsrin doxsanncı illərində dövlət müstəqilliyinə nail olanda yenidən köhnə ssenari işə salındı.

Proseslərin baş icraçısı da həmişəki kimi Rusiya oldu!

Moskva erməniləri ayağa qaldırıb, Azərbaycana qarşı torpaq iddialarına start verdi, sonra onları silahlandıraraq hərbi əməliyyatlara, terror aktlarına başladı.

Üzdə özünü sülhpərvər, bitərəf və münacişəni yadırtmaq istəyən kimi təqdim etsə də, məhiyyətdə hadisələrin əsas icraçı tərəfi oldu!

Təkcə silahı ilə yox, ordusu ilə də hərbi əməliyyatlarda və soyqırımlarının təşkilində fəallıq göstərdi.

Ötən əsrin doxsanncı illərinin əvvəllərində "köhnə ssenari yeni ifadə" işə salındı.

Bu dəfə Qorbaçovun və Yeltsinin razılıqları və dəstəkləri ilə müstəqillik niyyətinə düşən Azərbaycanı itaət boyunduruğunda saxlamaqdan ötrü yenidən "Qarabağ

“DƏMİR YUMRUQ” ETİBARLI SÜLH İSTƏYİR

problemi" qaldırıldı, ermənilərin separatçı əməlləri müdafiə olundu, silahlandırıldı və torpaqlarımızın işğalına rəvac verildi.

Ərazilərimizin iyirmi faizi erməni-rus hərbi birləşmələri tərəfindən ələ keçirildikdən sonra isə "torpaqların sülh yolu ilə" geriyyə qaytarılması ssenarisi əsasında daha bir oyunbazlığı başlandı.

Bu oyunbazlıq isə düz 27 il çəkdi!

Əvvəlcə BMT-nin Təhlükəsizlik Şurası Azərbaycan ərazilərinin Ermənistan tərəfindən işğalı ilə bağlı dörd qətnamə qəbul etdi.

Həmin qətnamələrdə Ermənistanı məxsus hərbi birləşmələrin Azərbaycan ərazilərindən qeyd-şərtsiz çıxarılması tələb olundu.

Amma qətnamələr icrasız, BMT-nin tələbləri isə kağız üzərində qaldı. Gülməli deyilmi: dünyanın "ən böyük" və "ən nüfuzlu" təşkilatı öz qətnamələrinin icrasını təmin edə bilmədi.

Sonra ATƏT-in Minsk qrupu yaradıldı.

Guya bu təşkilat "Qarabağ münacişəsi"ni sülh və danışıqlar yolu ilə çözməkdə.

ATƏT-in Minsk qrupu dayanmadan sülhdən danışsa da, dedikləri sözdən o yana getmədi!

Qurumu yaratmaqla əsl niyyəti isə bəlli idi: sülh danışıqlarını sonsuzadək uzatmaq, "de-fakto"nu "de-yure"yə çevirmək, Azərbaycan torpaqlarında "ikinci erməni dövləti" yaratmaqla sonralar həmin "dövlət"i Ermənistanla birləşdirmək və bələliklə, yenə də Azərbaycan torpaqları hesabına erməni dövlətinin ərazilərini genişləndirmək!

ATƏT-in Minsk qrupunun həmsədr dövlətləri üzə sülhdən danışsalar da, əməldə Ermənistan heç bir təsir, təzyiq cəhdi belə göstərmədilər, "xala-xatrin qalması" deyərək sanksiya belə tətbiq etmədilər.

Avropa İttifaqı, ASPA da üzə özlərini beynəlxalq hüququn təəssübkeşləri və

müdafiəçiləri kimi təqdim etsələr də, əməldə ermənipərəst mövqə sərgilədilər.

Öksinə, müxtəlif dövrlərdə və məqamlarda Azərbaycanı işğalla barışmağa, ərazi güzəştlərinə məcbur etməyə can atdılar!

Lakin Ulu Öndər Heydər Əliyev və cənab İlham Əliyev heç zaman torpaq itkisi və Azərbaycan ərazilərində yeni erməni dövlətinin yaradılması faktı ilə barışmadılar, Azərbaycanın ziyanına olan heç bir sənədə imza atmadılar!

Eyni zamanda mətbuatı bütün açıqlamalarında lazım gələrsə, torpaqları hərbi yolla geriyyə qaytaracaqlarını açıq şəkildə bəyan etdilər!

Ulu Öndər Heydər Əliyevin vəsiyyətini yerinə yetirən və yarımçıq qalmış işlərini qətiyyətlə həyata keçirən cənab İlham Əliyev prezidentliyinin ilk günlərindən Qarabağ münacişəsinin ədalətli həlli üçün sülh danışıqlarını davam etdirsə də, hərbi variantına hazırlığı dayanmadan davam etdirdi:

* Ən əvvəl tarixinin ən qüdrətli Azərbaycanı yaratdı!

* Hücüm diplomatiyasına keçdi, beynəlxalq qurum və təşkilatlarla işi gücləndirdi.

* Müstəqil daxili və xarici siyasət yeridərək dünya birliyində Azərbaycana nüfuzlu yer qazandırdı.

* Beynəlxalq təşkilatlara rəhbərliyi dövründə cənab İlham Əliyev siyasi lider kimi yüksək nüfuz, Azərbaycan çoxsaylı dövlətlərlə bərabərhuquqlu əməkdaşlığa qazandı!

* Yeni, müasir ordu qurdu, onu ən müasir texnologiyaya əsaslanan silahlarla silahlandırdı!

* Xüsusi təyinatlılar, Komando dəstələri yaratdı, orduya müntəzəm təlimlər keçməklə peşəkarlıq səviyyəsini xeyli yüksəltdi!

Ən nəhayət, əlverişli məqam taparaq "İrəli!" əmrini verdi!

Hərbi əməliyyatların ilk günlərindən Azərbaycan Ordusunun bütün parametrlər üzrə düşmənin ordusundan üstünlüyü açıq-aydın göründü!

Yeni silahlar, onlardan peşəkarlıqla istifadə, düzgün taktika, ordu hissələri qarşısına qoyulan yaxın və uzaq vəzifələrin vaxtında və dəqiqliklə yerinə yetirilməsi, əslində, yeni tipli ordu yaradılmasından xəbər verir.

Azərbaycan bir müharibədə faktiki olaraq üç cəbhədə vuruşurdu:

* Həmin hərbi meydanında;

* Həmin diplomatiya sahəsində;

* Həmin də informasiya müharibəsində!

Hər üç cəbhənin qalibi və baş qəhrəmanı Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyev oldu!

Azərbaycan bir müharibədə üç qələbə çaldı:

* Həmin torpaqlarını işğalçılardan azad etdi;

* Həmin ölkənin ərazi bütövlüyünə nail oldu;

* Həmin də dövlət suverenliyini və Konstitusiyası əsaslarını təmin etdi!

44 gün çəkən bu müharibə eyni zamanda göstərdi ki:

* Ermənistan dövləti və ordusu heç də "məğlubedilməz dövlət" və "məğlubedilməz ordu" deyilmiş...

* Dostlarının hərbi əməliyyatlar dövründə dayanmadan Ermənistanla silah-sursat verməsi, hava yollarını onun üzünə açaraq yardım daşımaları da mənasız imiş.

* Azərbaycan dediklərini etməyi və istədiklərinə nail olmağı bacardı!

Sonda Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyevin söylədiyi şərtlər əsasında kapitulyasiya aktı sayılan üçtərəfli Bəyanat imzalandı!

Biabırçı məğlubiyyətə uğrayaraq xeyli itki verən Ermənistanın "böyük Ermənistan" və "Dağlıq Qarabağ respublikası" xülyalarına birdəfəlik son qoyuldu!

Bu gün haylar miflik yox, real Ermənistanı yaşatmaq həyindədirlər!

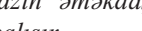
Onuz ildən çox blokadada qalan, əhəli-si yoxsullaşaraq dilənçi vəziyyətinə düşən, vətəndaşları sürətlə ölkəni tərk edərək yenedən dünyaya səpələnən Ermənistanın yeganə xilas isə Azərbaycanın tələblərini yerinə yetirərək sülh müqaviləsini imzalamaq, Cənubi Qafqazın sülh və əməkdaşlıq regionuna çevrilməsinə dəstək verməkdir.

Müharibədə Ermənistanı acınacaqlı məğlubiyyətdən xilas edə bilməyənlər, bu gün onu yenidən silahlandıraraq əvvəlki səhvlərini təkrar etməyə sövq edənlər isə erməni xalqının dostları deyil, düşmənlərdir!

Müharibədən zəfərlə çıxmış Azərbaycan yenidən ordusunu gücləndirmiş, "dəmir yumruq"u hazır vəziyyətə gətirmişdir!

Qalib ölkə olsa da, yenə sülh istəyir, Cənubi Qafqazın əməkdaşlıq məkanına çevrilməsinə çalışır.

Bu tarixi imkanı əldən buraxsalar, "miflik Ermənistan" kimi "real Ermənistan"ı da itirəcəklər!

Hərbi əməliyyatlar dayandırıldıqdan, Ermənistan kapitulyasiya aktına imza atdıqdan sonra gündəmə sülh danışıqları və sərhədlərin delimitasiyası məsələsi gəldi.

Azərbaycanla Ermənistan arasında sülhyaratma prosesində vasitəçilik etmək üçün irəli çıxanlar, əldən-ayaqdan gedənlər çox oldu.

Danışıqlar prosesi başlamazdan öncə qalib Azərbaycan özünün dəyişməz şərtlərini elan etdi:

* Ermənistanın fəaliyyətdə olan Konstitusiyasından Azərbaycana qarşı ərazi iddialarının çıxarılması!

* Birgə müraciət əsasında ATƏT-in Minsk qrupunun buraxılması!

* Naxçıvana, daha doğrusu, Azərbaycandan Azərbaycana sərbəst gediş-gəlişin təmini!

Quyruğu qapı arasından çıxan Ermənistan dostlarına güvənərək danışıqlar prosesini süni surətdə uzatmağa, müxtəlif bəhanələrlə əl atmağa başladı.

Onu bu arxayınçılığa ruhlandıran həm də vasitəçilərin çoxluğu və verdikləri şirin vədlər idi.

*** RUSİYA özünü əvəzedilməz vasitəçi sayır.**

Hərçənd ki, onun patronajlığı ilə imzalanmış üçtərəfli Bəyanatın bir sıra maddələrinin, xüsusən Zəngəzur dəhlizinin açılışına indiyədək nail olmayıb!

Üstəlik, Ermənistan ondan kəsərək yeni ağa axtarışına çıxıb!

*** AVROPA İTTİFAQI vasitəçilik missiyasında özünü daha şanslı sayır.**

Çünki Ermənistan yeni ağa axtarışına çıxaraq Avropa İttifaqına üzvlük yolunu tutmuş və bu istiqamətdə ciddi hazırlıqlara başlamışdır.

Lakin keçirilən görüşlərdə Avropa İttifaqı açıq şəkildə erməni mövqeyi sərgilədiyindən, hətta özünün "sülh fondu"ndan onun silahlanmasına birtərəfli qaydada iri məbləğdə vəsait ayırdığından Azərbaycan onu vasitəçilikdən kənarləşdirdi.

*** Fransa Prezidenti Makronun ermənidən bətar ermənilik edərək Ermənistanı silahlandırmağa, danışıqlar prosesində açıq-aşkar cənəfsanlıqə başlaması da uğursuz oldu.**

Prezident İlham Əliyev onu da oyun-dankənar vəziyyətə saldı.

*** ABŞ Konqresi və Senatındakı ermənipərəstlər ələ-ayağa düşərək sülh danışıqlarında Ermənistanın mövqeyinin gücləndirilməsi üçün Dövlət Departamentinə təzyiqlər göstərməyə başladılar.**

Bayden Administrasiyası Ermənistanla birgə təlimlər keçirilməsinə, hərbi mütəxəssislərin Ermənistanın müdafiə nazirliyində çalışmalarına imkan yaratdı.

Gedhəgətdə isə Ermənistanla strateji mütəfəqlik münasibətləri haqqında memorandum imzaladı.

Lakin bu vasitəçilik də boşə çıxdı, Bayden yeni prezident seçkilərindəki məğlubiyyəti ilə iflasə uğradı.

Prezident İlham Əliyev vasitəçilərsiz, təkbaşına danışıqlar aparılmasında təkid göstərdi və niyyətindən dönmədi!

İndiyədək olanların nəticəsi göstərir ki, vasitəçiliyə gələnlər özləri ilə böyük bir çömçə də gətirir, əvvəlcə onu dolduraq özlərinə dolu bir "pay" çəkirlər.

Sonra isə yerdə qalanlarını tərəflər arasında kəfləri istəyən kimi bölməyə çalışırlar.

Bu isə heç bir tərəfə sərf etmir...

Xüsusən də Azərbaycana.

Odur ki, ən real və səmərəli yol vasitəçilərsiz danışıqlardır!

Bələ görüşlərdə qazanan nəticələr də təkbaşına görüşlərin faydalı və supstantiv olduğunu sübut edir.

Azərbaycan-Ermənistan işçi qrupunun birgə danışıq və razılaşmalar nəticəsində sərhədlərin delimitasiya və demarkasiyası sahəsində qazanan uğurlar, habelə Azərbaycan məxsus dörd kəndin sülh yolu ilə qaytarılması vasitəçilərsiz tomasların daha effektiv və uğurlu, nəticəli olduğunu göstərdi.

Odur ki, birbaşə görüş və danışıqlara üstünlük verilməsi qərara alındı.

İyulun 10-da Birləşmiş Ərəb Əmirliklərinin Əbu-Dabi şəhərində Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevlə Ermənistanın baş naziri Nikol Paşinyan arasında görüş keçirildi.

Tərəflər vasitəçilərsiz görüşlərin ən səmərəli forma olduğunu qeyd etməklə bərabər, hər iki ölkə arasında ikitərəfli danışıqları və etimad quruculuğu tədbirlərini davam etdirmək barədə razılığa də gəldilər.

Sərhədlərin delimitasiya və demarkasiya prosesi də davam etdiriləcək, bu yöndə işləyən komissiyalar fəallıqlarını artıracaqlar.

Bəli, Paşinyan çox vurnuxdu, çox dost axtardı, silahlandırıldı, amma yenə gördü ki, sülhdən yaxşı yoxdur!

Bu gün Ermənistanı revanşizmi təbliğ edənlər, sabitliyi pozanlar, müxtəlif dövlətlərin maraqlarına xidmət edənlər, hakimiyyəti ələ keçirməyə can atırlar keçmişdə törədikləri cinayətlərin hesabını verməkdən qorxanlardır.

Blokadada yaşayan, mühacirət etmək məcburiyyətində qalan, müharibədə övladlarını itirən erməni xalqına yeni savaş gərəkdir deyil!

Normal yaşamaq üçün qonşularla normal münasibət qurmaq, revanşizmi niyyətlərdən əl götürmək ən doğru yoldur!

Bu yol isə ikitərəfli danışıqlardan, etibarlı sülh müqaviləsindən keçir!

Güclü Azərbaycana məğlub olan zəif Ermənistan kimsələrə güvənməklə fürsəti əldən buraxmamalıdır!

Real Ermənistanı qorumaq və yaşatmaq fürsətini itirmək yanlış olar!

Bəxtiyar SADIQOV

